

[Finansministeren:] månederne havde kunnet få afskaffet arbejdsløsheden. Dækning for dyrtiden til folke- og invalidepensionister ønskede den gamle regering jo også at skaffe. Den dyrtidsportion, man ville fjerne for, om jeg så må sige, de arbejdsdygtige i samfundet, ønskede man ikke fjernet for folke- og invalidepensionisterne, og den måtte altså også dækkes.

Jeg nævner disse tal, fordi det er de beløb, der er kommet på som følge af devalueringsbeslutningen — og som enhver regering må dække ind — der naturligvis medfører, at man ikke kan gennemføre skattelettelser.

Jeg har sagt — og det mener jeg — at skattebyrden har nået bristepunktet. Det mener jeg faktisk, og jeg mener, at den udskrivningsskala, som vedtages her, er alt, hvad dette folketing kan driste sig til. Jeg erindrer om, at hr. Grünbaum før valget i hvert fald foreslog, at denne udskrivningsskala skulle forhøjes for de mennesker, der ikke var lønmodtagere, med 3 pct. Men jeg mener faktisk, at vi med denne udskrivningsskala er ved bristepunktet, og det er både regeringens og mit håb, at vi kan arbejde os bort fra en skala med en så kraftig beskatning som denne. Men vi er nødt til at dække de merudgifter, devalueringen og prisstigningerne har aflejret i det danske samfund, og vi er nødt til at komme bort fra den underskudsøkonomi på betalingsbalance og på statsfinanser, vi har oplevet i det sidste år.

Så siger hr. Grünbaum, at momsens merprovenu i år vil give os 1.000 mill. kr. ekstra. Ja men da ikke, når de kompensationer, der er vedtaget, skal trækkes fra, så giver det kun 720 mill. kr. ekstra.

Hr. Grünbaum var inde på strammingsproblemerne, og det er rigtigt, at der foregår en stramning i forhold til den statsfinansielle stilling i det år, vi er gået ud af, og som altså giver et underskud. Der foregår en stramning, men vi ved, at denne stramning er betingelsen for at få en rentesenkning, er betingelsen for at få rigeligere kreditmidler til erhvervslivet; og på et tidspunkt, hvor produktionen har været stagnerende, og hvor ledigheden har været voksende, er spørgsmålet, om ikke det er nødvendigt at skaffe erhvervene friere og

rimeligere kreditmuligheder, således at man ad den vej kan få beskæftigelse frem. Det er jo det, regeringen har ment med sin politik, og det giver stramning, naturligvis. Men man skal dog heller ikke glemme, at den politik, socialdemokratiet forelagde og foreslog før valget, den ville så sandelig da også have medført en stramning. Den stramning, der var kommet ved, at man havde undladt at udbetale en dyrtidsportion, havde jo været fuldt ud lige så stor med hensyn til efterspørgselspresset som den stramning, der foregår her, og det ved hr. Grünbaum jo også. Den danske arbejder og den danske lønmodtager kunne ikke have købt for 1 krone flere varer, om hr. Grünbaums politik var blevet gennemført, end om denne politik bliver gennemført, ikke for 1 krone.

Ja, så stillede hr. Grünbaum mig nogle spørgsmål i forbindelse med kildeskattens udsættelse, og derom vil jeg gerne sige, at regeringen overvejer at fremsætte forslag om den fremtidige ligningslov, den, der skal gælde for 1968-indkomsterne, for at sige det populært, og hvor man er inde på en lang række af de problemer, som hr. Grünbaum nævnte, både hustrubeskatningsproblemet og andre problemer i forbindelse med, at kildeskattens ikrafttræden er udskuet.

Grünbaum: Ja, det, der skiller, er jo klart den økonomiske politik. Vi ville jo ikke foreslå, at man skulle gennemføre de ændringer af skatteskalaen, hvis ikke vi mente, at det var en rigtig og fornuftig politik. Vi er ikke ude på at komme med paradeforslag, det vil jeg gerne have sagt. Der ligger en virkelig dybtgående, kan jeg forstå, forskel i opfattelsen af, hvilken økonomisk politik der bør føres i den nuværende situation.

Man kunne jo have tænkt sig og forventet, at der i 1968 ville komme en meget stærk stigning i aktiviteten. Vi kan da også godt erkende, at vi havde regnet med, da vi havde ansvaret, at der tidligere, end det faktisk er sket, ville være kommet et sådant økonomisk opsving. Som det ser ud i øjeblikket, kan man ikke regne med, at der i Vesteuropa eller i den vestlige verden som sådan i 1968 kommer det stærke opsving, som vi tidligere regnede med, i hvert